

Demokratia- ja julkisoikeusosasto
Julkisoikeusyksikkö
LsN Niklas Vainio

Lausunto
17.10.2025

Liikenne- ja viestintävaliokunnalle

HE 128/2025 vp Hallituksen esitys eduskunnalle EU:n data-asetusta täydentäväksi lainsäädännöksi

Liikenne- ja viestintävaliokunta on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa otsikon asiassa.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi EU:n datasäädöksen toimeenpanon edellyttämät säännökset asetuksen valvonnasta ja seuraamuksista. Oikeusministeriö on lausunut esitysluonnoksesta sen valmisteluvaiheessa. Esitykseen on tehty useita oikeusministeriön toivomia muutoksia ja täsmennyksiä. Oikeusministeriö lausuu kuitenkin eräistä seikoista.

Tarkastusoikeus ja liikekirjeenvaihto

Esityksen 1. lakiehdotuksen 7 §:n 2 momentin mukaan Liikenne- ja viestintävirastolla on tarkastuksissa oikeus salassapitosäännösten estämättä saada tutkittavakseen, jäljentää ja ottaa jäljennösten ottamista varten haltuun epäiltyyn rikkomukseen liittyvän valvontatehtävän kannalta tarpeellinen liikekirjeenvaihto, kirjanpito, muut asiakirjat ja tiedot missä tahansa muodossa tallennusvälineestä riippumatta.

Säännöksen yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan (s. 90) ”jos tarkastuksen ulottaminen tarkastuksen kohteen tai sen henkilökunnan viestintään on tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi suorittamiseksi, tarkastus tulisi rajoittaa epäil-

Postiosoite Postadress

Oikeusministeriö
PL 25
FI-00023 Valtioneuvosto
Finland

Käyntiosoite Besöksadress

Eteläesplanadi 10
00130 Helsinki
Finland

Puhelin Telefon

0295 16001
Internat.
+358 295 16001

Faksi Fax

09 160 67730
Internat.
+358 9 160 67730

S-posti, internet E-post, internet

kirjaamo.om@gov.fi
www.oikeusministerio.fi
www.justitieministeriet.fi

tyyn rikkomukseen liittyvään liikekirjeenvaihtoon eikä tarkastusta saisi kohdistaa esimerkiksi työntekijöiden yksityisluonteisiin viesteihin. Liikekirjeenvaihdolla tarkoitetaan tarkastuksen kohteen elinkeinotoimintaan liittyvää viestintää viestintävälineestä riippumatta. Tarkastusvaltuuksien käytössä olisi huomiotava asiakkaan ja asianajajan tai muun oikeudenkäyntiasiamiehen tai -avustajan välisen viestinnän luottamuksellisuutta suojaava 1. lakiehdotuksen 8 §.”

Ehdotettua toimivaltuutta voi pitää varsin laveana ja sitä on liikekirjeenvaihdon osalta syytä arvioida suhteessa perustuslain 10 §:ään. Perustuslain 10 §:n 2 momentin mukaan kirjeen, puhelun ja muun luottamuksellisen viestin salaisuus on loukkaamaton. Pykälän 4 momentin mukaan lailla voidaan säätää välttämättömistä rajoituksista viestin salaisuuteen yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta taikka kotirauhaa vaarantavien rikosten tutkinnassa, oikeudenkäynnissä, turvallisuustarkastuksessa ja vapaudenmenetyksen aikana sekä tiedon hankkimiseksi sotilaallisesta toiminnasta taikka sellaisesta muusta toiminnasta, joka vakavasti uhkaa kansallista turvallisuutta. Pykälä ei mahdollista luottamuksellisen viestin salaisuuden rajoittamista viranomaistarkastuksen tekemiseksi.

Esityksen säätämisyjärjestysperusteluiden mukaan ”tarkastusoikeus ei ulotu perustuslain 10 §:n turvaaman kotirauhan piiriin ja yksityiset viestit, jotka kuuluvat perustuslain 10 §:ssä säädetyn luottamuksellisen viestin salaisuuden suojan piiriin, on rajattu tarkastusoikeuden ulkopuolelle”. Oikeusministeriö katsoo, että säännöstä tulee muuttaa siten, että tämä rajausta ilmenee myös säännöksen sanamuodosta.

Hallinnolliset seuraamusmaksut

Esityksen 1. lakiehdotuksessa ehdotetaan säädettäväksi uusista datasäädöksen mukaisten velvoitteiden rikkomisen johdosta määrättävistä seuraamusmaksuista. Sanktioitavia tekoja olisi kolmisenkymmentä. Lakiin sisältyisi myös sääntelyä seuraamusmaksun suuruuden määräytymisen perusteista sekä maksun määräämisen ja määräämättä jättämisen perusteista.

Perustuslakivaliokunnan seuraamusmaksuja koskevassa lausuntokäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että rangaistusluonteisia taloudellisia seuraamuksia koskevan sääntelyn on täytettävä sanktioiden oikeasuhtaisuuteen liittyvät vaatimukset (esim. PeVL 46/2021 vp, 16 kohta, PeVL 39/2017 vp, s. 3, PeVL 2/2017 vp, s. 5, PeVL 15/2016 vp, s. 5 ja PeVL 28/2014 vp, s. 2/II). Va-

liokunnan lausuntokäytännössä on pidetty oikeasuhtaisuusvaatimuksen kannalta arveluttavana sitä, että eräistä varsin vähäisinä pidettävistä laiminlyönteistäkin seuraavan laiminlyöntimaksun suuruuden ehdotettiin olevan vähintään 500 euroa (PeVL 58/2010 vp). Valiokunnan mielestä luonnolliselle henkilölle määrättävä viiden miljoonan euron seuraamusmaksu on vaikuttanut tähän nähdessä suhteellisen ankaralta seuraamukselta (PeVL 15/2016 vp, s. 5). Valiokunnan käytännössä seuraamusmaksua, jonka suuruudeksi ehdotettiin vähintään 500 euroa ja enintään 40 000 euroa, on pidetty suhteellisen suurina, etenkin siltä osin kuin niitä oli tarkoitus soveltaa myös luonnollisiin henkilöihin (PeVL 46/2021 vp, 16 kohta). Edelleen valiokunta on huomauttanut, että EU:n asetukseen perustuneet seuraamusmaksut, joiden enimmäismäärä määriteltiin joko kiinteään enimmäismäärän (20 000 000 euron) tai liikevaihtomallin (neljä prosenttia yrityksen vuotuisesta liikevaihdosta) perusteella, ovat olleet määrältään huomattavia ja ne voivat muodostua oikeasuhtaisuusvaatimuksen kannalta ongelmallisiksi, mikä korostaa oikeusturvalle asetettuja vaatimuksia (PeVL 14/2018 vp, s. 18).

Esityksessä on katsottu (s. 68), että ehdotetun seuraamussääntelyn oikeasuhtaisuutta tukee seuraamuksen enimmäismäärän sitominen yrityksen liikevaihtoon. Lakiehdotuksen 20 §:ssä säädettäisiin seuraamusmaksun enimmäissuuruudeksi rikkomuksesta riippuen 2 tai 4 %, jos kyseessä on elinkeinonharjoittaja. Jos maksu määrätään luonnolliselle henkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, maksu voisi olla rikkomuksesta riippuen enintään 2 tai 4 % hänen tuloistaan, mutta kuitenkin enintään 2 000 tai 4 000 euroa. Datanhallinta-asetusta koskeva seuraamusmaksu olisi 21 §:n mukaan vähintään 1 000 euroa ja enintään 100 000 euroa.

Oikeusministeriö toteaa, että esitykseen sisältyy useita elementtejä, jotka edistävät seuraamusmaksujen oikeasuhtaisuutta. Tällaisia ovat ainakin maksujen enimmäismäärän porrastaminen rikkomuksen vakavuuden suhteen ja alempi maksujen taso luonnolliselle henkilölle. Merkityksellinen on myös ehdotuksen 22 §:n 1 momentin säännös, jonka mukaan seuraamusmaksua ei määrätä, jos velvoitteen rikkomista on pidettävä vähäisenä tai seuraamusmaksun määräämistä ilmeisen kohtuuttomana. Toisaalta arviossa on otettava huomioon myös edellä kuvattu perustuslakivaliokunnan näkemys, jonka mukaan liikevaihtomallin perusteella elinkeinonharjoittajalle määrättävä maksu voi sekin muodostua oikeasuhtaisuuden kannalta ongelmalliseksi.

Perustuslakivaliokunta on todennut, että vaikka perustuslain 8 §:ssä tarkoitetun rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen asettamat sääntelyn täsmällisyyttä koskevat vaatimukset eivät sellaisenaan kohdistu hallinnollisten seuraamusten sääntelyyn, tarkkuuden yleistä vaatimusta ei voida tällaisen sääntelyn yhteydessä sivuuttaa (esim. PeVL 46/2021 vp, 13 kohta, PeVL 9/2018 vp, s. 3, PeVL 39/2017 vp, s. 3, PeVL 2/2017 vp, s. 5, PeVL 15/2016 vp, s. 5, PeVL 10/2016 vp, s. 7 ja PeVL 57/2010 vp, s. 2/II). Perustuslakivaliokunta on käytännössään myös ulottanut blankorangaistussääntelyä koskevan käytäntönsä (PeVM 25/1994 vp, s. 8/I) koskemaan hallinnollisia seuraamuksia koskevaa sääntelyäkin (PeVL 10/2016 vp, s. 8). Tämä tarkoittaa, että säännösten edellyttämien valtuutusketjujen on oltava täsmällisiä, sanktioinnin edellytykset ilmaisevien ai-neellisten säännösten tulee olla kirjoitettu rikossäännöksiltä vaaditulla tarkkuudella, nämä säännökset käsittävästä normistosta tulee käydä ilmi niiden rikkomisen sanktiointi ja sanktioinnin sisältävässä säännöksessä on oltava jonkinlainen asiallinen luonnehdinta sanktioitavaksi tarkoitetusta teosta (PeVM 25/1994 vp, s. 8/I).

Esityksen perusteluissa on arvioitu, että lakiehdotuksessa säädettäisiin laillisuusperiaatteen edellyttämällä tavalla riittävän tarkkarajaisesti ja täsmällisesti niistä datasäädöksen ja datanhallintasäädöksen mukaisista teko- ja laiminlyöntityypeistä, jotka olisi sanktioitu seuraamusmaksulla. Oikeusministeriö toteaa, että sanktioitavaksi ehdotettuihin velvoitteisiin vaikuttaisi edelleen sisältyvän joitain velvoitteita, joita ei voi pitää kovin täsmällisinä (esimerkiksi 14 §:n 3 kohdassa viitattu kielto *kohtuuttomasti* vaikeuttaa käyttäjän valintojen tai oikeuksien hyödyntämistä).

Esityksen mukaan Liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain 7 a §:n mukaan Liikenne- ja viestintäviraston seuraamuskollegion tehtävänä on määrätä viraston toimivaltaan kuuluva seuraamusmaksu silloin, kun se on suuruudeltaan yli 100 000 euroa. Esityksen mukaan valmistelussa on arvioitu tarkoituksenmukaiseksi soveltaa tätä rajaa myös ehdotetussa laissa säädettäviin seuraamusmaksuihin.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on äskettäisessä lausunnossaan PeVL 33/2025 vp. arvioinut hallinnollisista seuraamusmaksuista säätämiseen liittyviä kysymyksiä tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoa koskevassa asiayhteydessä. Perustuslakivaliokunta ei pitänyt täysin ongelmattomana sitä, että ehdotetun alle 100 000 euron suuruisen seuraamusmaksun määrääminen voisi

jääda viranomaisissa yksittäisen virkamiehen ratkaisun varaan. Perustuslakivaliokunta on EU:n yleistä tietosuoja-asetusta täydentävän lainsäädännön arvioimisen yhteydessä todennut, että asetuksen mukaisten seuraamusmaksujen määräämismenettelyn asianmukaisuutta, riippumattomuutta ja puolueettomuutta perustuslain 21 §:n edellyttämällä tavalla turvaa se, että seuraamusmaksun määräämisestä päättäminen säädetään monijäsenen elimen toimivaltaan kuuluvaksi (PeVL 14/2018 vp, s. 19—20). Sääntelyn muuttaminen tältä osin oli edellytyksenä lakiehdotuksen käsittelemiselle tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä (kts. myös PeVL 13/2023 vp, kappaleet 11—12).

Valiokunnan mukaan lakiehdotuksen hallinnollisella seuraamusmaksulla sanktioitu käyttäytyminen muodostaa monimutkaisen sekä erittäin vaikeasti hahmotuvan kokonaisuuden, jonka perusteella sanktoidun käyttäytymisen aineellisen alan selvittäminen muodostuu huomattavan hankalaksi ja vaivalloiseksi. Perustuslakivaliokunnan mielestä sääntelyn poikkeuksellinen vaikeaselkoisuus lisää tarvetta käsitellä monijäsenisessä toimielimessä seuraamusmaksuja koskevia asioita laajemmin kuin hallituksen esityksessä on ehdotettu. Mietintövaliokunnan oli siten valtiosääntöisistä syistä madallettava ehdotettua 100 000 euron rajaa ja näin siirrettävä suurempi osa seuraamusten määräämisestä seuraamusmaksulautakunnan toimivaltaan (PeVL 33/2025 vp, kohta 18).

Oikeusministeriön käsityksen mukaan nyt käsiteltävään ehdotukseen liittyy jossain määrin samanlaista tulkinnallista hankaluutta ja vaikeaselkoisuutta.

Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva sääntely

Esityksessä esitetään viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista koskevaa sääntelyä, jonka valmistelussa on asianmukaisesti pyritty huomioimaan EU-oikeuden kansallinen liikkumavara sekä esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa käsiteltyä tiedonsaantioikeuksia koskevaa perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntöä. Oikeusministeriö esitti hallituksen esityksen luonnokseen antamassaan lausunnossaan tietojen saamista ja luovuttamista koskevaan sääntelyyn liittyviä huomioita, jotka on osin huomioitu esityksen jatkovalmistelussa. Oikeusministeriö kiinnittää kuitenkin edelleen huomioita seuraaviin seikkoihin.

Jatkovalmistelussa esitykseen on sisällytetty EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen (EU) 2016/679 liikkumavaran käyttöä koskeva arvio, joka kattaa myös tie-

tojen saamista ja luovuttamista koskevan sääntelyn. Liikkumavaraa on asianmukaisesti arvioitu erityisesti yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan salliman liikkumavaran valossa. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että liikkumavara-arvio ei kuitenkaan kata arviota yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesta liikkumavarasta, joka koskee henkilötietojen käsittelyä muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka vuoksi tiedot on kerätty. Kyseinen säännös mahdollistaa henkilötietojen käsittelyn muihin kuin niiden alkuperäisiin käyttötarkoituksiin esimerkiksi silloin, jos käsittely on yhteensopivaa tietojen alkuperäisen käyttötarkoituksen kanssa tai jos käsittely perustuu jäsenvaltion lainsäädäntöön, joka muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja oikeasuhteisen toimenpiteen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi. Eesityksen tietojen saamista ja luovuttamista koskevan sääntelyn suhde yleisen tietosuoja-asetuksen kansalliseen liikkumavaraan jää edellä selostetuilta osin täsmentymättömäksi.

Lisäksi oikeusministeriö kiinnittää liikkumavara-arvion osalta huomiota siihen, että arviossa viitataan henkilötietojen käsittelyyn sovellettavien suojatoimien osalta rikostuomioihin ja rikoksiin liittyvää käsittelyä koskeviin tietosuojalain 7 §:n mukaisiin suojatoimiin, vaikkei esityksen mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä ole arvioitu olevan kyse rikostuomioita tai rikoksia koskevien tietojen käsittelystä.

Eesityksen 1. lainsäädäntöehdotuksen 6 §:n 3 momentin mukaan liikenne- ja viestintäviraston on ilmoitettava 25 §:n 1 momentissa mainituille viranomaisille, jos on syytä epäillä, että sen käsiteltäväksi tullee dataa pääsyä tai datan siirtoa koskevalla asialla on yhteys kansalliseen turvallisuuteen tai puolustukseen. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että säännöksen ja sitä koskevien perusteluiden valossa jää täsmentymättömäksi, mitä tietoja liikenne- ja viestintäviraston olisi ilmoitettava 25 §:n 1 momentissa mainituille sisäministeriölle ja Pääesikunnalle ja voisiko ilmoituksen tekeminen merkitä salassa pidettävän tiedon luovuttamista kyseisille tahoille. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, ettei säännös mahdollista salassa pidettävän tiedon luovuttamista, sillä sitä ei ole muotoiltu salassa pidettävän tiedon luovuttamista koskevan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaiseksi. Jos säännöksen tarkoituksena on mahdollistaa salassa pidettävän tiedon luovuttaminen, tulisi sen muotoilussa huomioida perustuslakivaliokunnan viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskeva lausuntokäytäntö, jota on käsitelty esityksen säätämisjärjestysperusteluissa (s. 130)

Esityksen 1. lainsäädäntöehdotuksen 6 §:n 4 momentin mukaan liikenne- ja viestintävirastolla on salassapitosäännösten ja muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä oikeus luovuttaa tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamisen yhteydessä saamansa tai laatimansa asiakirja sekä ilmaista salassa pidettävä tieto sisäministeriölle ja sen alaisille viranomaisille sekä Pääesikunnalle, jos se on 25 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausuntomenettelyn kannalta välttämätöntä.

Oikeusministeriö kiinnittää kyseisen tiedonluovutussäännöksen osalta huomiota siihen, että tietoja luovuttavan liikenne- ja viestintäviraston voi olla käytännössä vaikeaa arvioida, mitä tietoja kyseisen säännöksen perusteella voitaisiin luovuttaa, koska tiedon luovutuksen välttämättömyys on sidottu tietoja saavan tahon suorittamaan toimintaan. Säännökseen sisältyvän välttämättömyysedellytyksen merkitys saattaa tästä johtuen jäädä vähäiseksi. Lisäksi yksityiskohtaisempana huomiona oikeusministeriö katsoo, ettei säännöksessä liene tarpeen säätää erikseen oikeudesta ilmaista tieto, jos säädetään yleisemmin tiedon luovuttamisesta. Vastaava huomio koskisi esityksen 1. lainsäädäntöehdotuksen 24 §:ää.

Esityksen 1. lainsäädäntöehdotuksen 7 §:n 2 momentin mukaan Liikenne- ja viestintävirastolla on tarkastuksissa oikeus salassapitosäännösten estämättä saada tutkittavakseen, jäljentää ja ottaa jäljennösten ottamista varten haltuun epäiltyyn rikkomukseen liittyvän valvontatehtävän kannalta tarpeellinen liikekirjeenvaihto, kirjanpito, muut asiakirjat ja tiedot missä tahansa muodossa tallennusvälineestä riippumatta. Tarkastusta toimittava virkamies voi pyytää tarkastuksen kohteen laillisilta edustajilta tai henkilöstön jäseniltä tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyviä selvityksiä tosiseikoista ja asiakirjoista sekä tallentaa saamansa vastaukset.

Esityksen säätämisjärjestysperusteluiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksista ei ole data-asetuksessa nimenomaisia yksityiskohtaisia säännöksiä, joten niistä säädettäessä voidaan käyttää kansallista liikkumavaraa perusoikeuksien ja perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön huomioonmiksi (s. 131). Esityksen säätämisjärjestysperustelujen mukaan kyseisen säännöksen perusteella voitaisiin käsitellä tietosuoja-asetuksen 9 artiklan mukaisia erityisiä henkilötietoryhmiä (s. 129 ja 133). Tiedonsaantioikeus koskisi siten myös salassa pidettäviä valtiosääntöoikeudellisesti arkaluonteisia tietoja, joihin kohdistuvan tiedonsaantioikeuden valtiosääntöoikeudellisia edellytyksiä on asianmukaisesti käsitelty esityksen säätämisjärjestysperusteluissa (s. 130).

Näihin edellytyksiin liittyen esityksen säätämisperusteluissa tuodaan lisäksi esiin, että ehdotettavissa säännöksissä ei ole mahdollista kattavasti yksilöidä tietoja tai tilanteita, joiden hankkimiseksi tietopyyntöä täydentävä tarkastus voisi olla tarpeellinen, koska kyse on täysin uudesta sääntelystä, josta ei ole valvontakokemusta, ja johon sisältyy suuri joukko erityyppisiä valvottavia velvoitteita (s. 132).

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esitettävässä tarkastukseen liittyvässä tiedonsaantioikeudessa liikenne- ja viestintäviraston oikeus saada tietoja olisi sidottu tarpeellisuusedellytykseen, vaikka säännöksessä ei ole pystytty yksilöimään tietoja, joihin tiedonsaantioikeus kohdistuisi. Tähän liittyen oikeusministeriö kiinnittää huomiota perustuslakivaliokunnan lausumiin digipalveluasetuksen kansallista täytäntöönpanoa koskevasta hallituksen esityksestä (HE 70/2023 vp).

Lausunnossaan perustuslakivaliokunta katsoi, että esitykseen sisältyvässä tiedonsaantioikeutta koskevassa säännöksessä oli sinänsä asianmukaisesti sidottu erityisiin henkilötietoryhmiin tai näihin yksityiselämän suojan näkökulmasta rinnastuviin tietoihin kohdistuva tiedonsaantioikeus välttämättömyysedellytykseen. Perustuslakivaliokunta kiinnitti kuitenkin huomiota siihen, että muiden tietojen osalta tiedonsaantioikeudesta ehdotettiin säädettäväksi varsin väljästi. Ehdotetun sääntelyn mukaan viranomaisen tiedonsaantioikeus oli sidottu esimerkiksi yrityksen liikesalaisuuksien osalta vain tarpeellisuusedellytykseen. Perustuslakivaliokunta katsoi, että ehdotetun kaltainen tiedonsaantioikeus tulisi säännöksessä joko sitoa oikeuden kohteena olevien tietojen välttämättömyyteen tehtävien suorittamisen kannalta tai sitä tulisi täsmentää luettelomalla tietoja, joihin se kohdistuu, jollei voimaansaatettavasta EU-säädöksestä aiheudu tälle estettä. (PeVL 13/2023 vp kohdan 14-15 sekä niissä viitattut lausunnot)

Sakon täytäntöönpanosta annettu laki

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että eduskunnassa on vireillä muitakin hallituksen esityksiä, joissa muutetaan sakon täytäntöönpanosta annettua lakia. Esityksen jaksossa suhteesta muihin esityksiin on käsitelty asiaa. Oikeusministeriö toteaa, että tällaisten esitysten käsittelyjärjestyksen yhteensovittaminen on tehtävä eduskuntakäsittelyn aikana.

Taloudelliset vaikutukset

Esityksessä todetaan, että data-asetus ei sisältäisi sellaista henkilötietojen käsittelyyn liittyvää sääntelyä, mikä edellyttäisi uusia toimivaltuuksia tietosuojaviranomaiselle. Ehdotuksessa ei esitettäisi myöskään muutoksia henkilötietolain säädäntöön.

Tietosuojavaltuutetun tehtävät ja toimivalta perustuvat yleiseen tietosuoja-asetukseen. Tämän lisäksi tietosuojavaltuutetulle on kansallisesti säädetty eräitä muita tehtäviä tietosuojalaissa. Tietosuojavaltuutettu vastaisi kuitenkin käytännössä data-asetuksen soveltamisen yhteydessä tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn liittyvistä valvontatehtävistä Suomessa, huolehtisi yhteistyövelvoitteen toteutumisesta sekä voisi määrätä hallinnollisia seuraamusmaksuja data-asetuksen rikkomisesta. On selvää, että data-asetuksesta aiheutuu välillisesti lisätyötä tietosuojavaltuutetulle, vaikka uusia toimivaltuuksia ei nimenomaisesti valtuutetulle esityksessä ehdotetakaan.

Tietosuojavaltuutetun pitkään jatkunut vaikea resurssitilanne on otettu huomioon hallituksen esityksessä (HE 99/2025 vp) valtion talousarvioksi vuodelle 2026. Oikeusministeriön pääluokan sisäisillä siirroilla tietosuojavaltuutetun määrärahaa on tarkoitus lisätä 2,355 milj. eurolla. Tällä määrärahalisäyksellä pyritään vastaamaan myös data-asetuksesta tietosuojavaltuutetulle välillisesti aiheutuvaan työmäärän kasvuun.